

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3055/2021
15.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници малолетне тужиле АА, коју заступа законски заступник, мајка ББ, а њу пуномоћник Тијана Костић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., кога заступа пуномоћник Милован Лалић, адвокат из ..., ради измене одлуке о законском издржавању, одлучујући о ревизији малолетне тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 538/20 од 15.12.2020. године, у седници већа од 15.07.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија малолетне тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 538/20 од 15.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П2 1555/2018 од 16.07.2020. године, ставом I изреке, делимично се усваја тужбени захтев малолетне тужиле, па се обавезује тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне тужиле плаћа месечно 25% од месечних новчаних примања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање и то за период од 07.08.2017. године па до 16.07.2020. године сваког 1. до 15. у месецу за текући месец исплатом законском заступнику малолетне тужиле мајци ББ на текући рачун који се води код Ванса ..., док се у преосталом делу за разлику од досуђеног до траженог износа тужбени захтев одбија, као неоснован. Тим ставом изреке првостепене пресуде мења се пресуда Четвртог општинског суда у Београду П 5450/08 од 10.06.2009. године у ставу другом изреке, који се односи на учешће оца у издржавању малолетне тужиле. Ставом II одбија се тужбени захтев малолетне тужиле да се измени пресуда Четвртог општинског суда у Београду П 5450/08 од 10.06.2009. године у ставу другом изреке, који се односи на учешће оца у издржавању малолетне тужиле за период од 16.07.2020. године па за будуће, те да се обавезе тужени да на име свог доприноса законском издржавању малолетне тужиле плаћа месечно 27% од месечних новчаних примања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, као неоснован. Ставом III је стављено ван снаге решење о привременој мери Трећег основног суда у Београду П2

887/16 од 24.03.2017. године, док је ставом IV изреке одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 538/20 од 15.12.2020. године, одбијена је као неоснована жалба малолетне тужиље и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П2 1555/2018 од 16.07.2020. године.

Против правноснажне другостепене пресуде, малолетна тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалог права и битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) Врховни касациони суд је нашао да је ревизија малолетне тужиље неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју овај суд пази по службеној дужности, нити је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. ЗПП на коју ревизија указује, јер је другостепени суд у својој одлуци оценио битне жалбене наводе.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Четвртог општинског суда у Београду П1 5450/08 од 10.06.2009. године малолетна АА, рођена ...2007. године поверена је мајци ББ која ће родитељско право вршити самостално, а отац ВВ је обавезан да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа месечно 15% од својих примања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање почев од 01.07.2009. године и уређено је на који начин ће се одржавати лични односи између оца и малолетног детета. Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 467/18 од 30.08.2018. године која је донета у овом поступку, потврђена је пресуда Трећег основног суда у Београду П2 887/16 од 02.02.2018. године у делу којим је обавезан тужени да на име доприноса за издржавање малолетне тужиље плаћа месечно 27% од месечних примања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање почев од подношења тужбе 30.05.2016. године до 07.08.2017. године, док је пресуда првостепеног суда укинута у односу на одлуку о законском издржавању после 07.08.2017. године. У току поступка одређена је и привремена мера којом је обавезан тужени да на име свог доприноса законском издржавању малолетног детета плаћа 25% од својих сталних месечних примања.

У овој парници малолетна тужиља тражи измену раније поменуте правноснажне пресуде Четвртог општинског суда у Београду и то тако што би се обавезао тужени да на име свог доприноса законском издржавању малолетног детета плаћа 27%. У односу на такав захтев нижестепени судови су утврдили потребе за издржавање малолетног детета, као и могућности туженог и законског заступника да учествују у задовољавању тих потреба, па је у складу са тим и одлучено на начин како је наведено, односно тужени је обавезан да за период од подношења тужбе до 07.08.2017. године плаћа 27% од својих сталних месечних примања, потом од 07.08.2017. до 16.07.2020. године да плаћа 25% од својих месечних примања, а за период после 16.07.2020. године тужбени захтев за измену раније одлуке о законском издржавању одбијен, односно остала је обавеза туженог да у издржавању детета учествује са 15%. Своју одлуку судови образлажу различитим примањима туженог у наведеном периоду, односно да је тужени у одређеном периоду радио у земљи, када су му примања била мања, те самим тим је било неопходно да се обавеже да у издржавању учествује са већим процентом како би задовољио потребе малолетног детета, док у периоду од када ради у

иностранству примања су му већа, па се потребе детета могу задовољити са мањим процентом.

Одредбом члана 154. став 1. Породичног закона („Службени гласник РС“, број 18/2005) утврђено је право малолетног детета на издржавање од родитеља. Члан 160. истог Закона утврђује критеријуме за одређивање издржавања при чему се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања водећи рачуна о минималној суми издржавања, а потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања, а могућности дужника зависе од његових прихода, могућности запослења и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У конкретном случају, нижестепени судови су нашли да су потребе малолетне тужиље за законским издржавањем 50.000,00 динара месечно. Ревизија спори да је ова чињеница била неспорна у поступку, али имајући у виду да је првостепени суд приликом утврђивања потребе малолетног детета водио рачуна о томе да је малолетна тужила сада ученица VII разреда основне школе, да има школске активности, као и друга интересовања, те да за утврђивање потреба треба имати у виду узраст тужиље, потребе за квалитетном и разноврсном исхраном, средствима за хигијену, за одећом, обућом, школским прибором, летовање, зимовање итд, очито је да су потребе утврђене у складу са законом при чему околност да ли се законска законска заступница са тим сагласила или није, није од пресудног значаја. Судови су, приликом утврђивања потреба малолетне тужиље, водили рачуна о имовинским приликама родитеља, те су те потребе утврђене на далеко већем износу од минималне суме издржавања, а што је у складу са одредбом члана 162. став 3. Породичног закона. Приликом одређивања висине доприноса туженог у задовољавању тих потреба нижестепени судови су утврдили имовинске прилике оба родитеља, па су на основу тога одредили учешће туженог које зависи од његових прихода, пре свега по основу зараде, а како је напред наведено. Износом који тужени плаћа по судској одлуци донетој у овом поступку он ће задовољавању потреба малолетног детета учествовати са око 35.000 динара, односно са претежним делом, па се у том случају не могу прихватити наводи ревизије да нижестепени судови нису имали у виду да су примања туженог већа у односу на примања законског заступника. Чињеница коју ревизија истиче да је тужени сада на раду у иностранству – Русији, али да ће ускоро да се врати у земљу није од значаја за одлучивање у овом случају, јер судови цене околности према моменту доношења своје одлуке, а промена тих околности убудуће може бити само од значаја за евентуалну каснију промену судске одлуке, како то правилно констатује и другостепени суд.

С обзиром да се ни осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност нижестепене одлуке, то је одлучено као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић